

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 05 august 2015 și deciziei Curții de Apel Cahul din 16 februarie 2016, declarate de avocații Eugen Grosu și Oleg Gorlenco, în numele inculpatului

Dimicenco Viorel Mihail, născut la 31 decembrie 1987, originar și locuitor al s. Burlacu, r-nul Cantemir, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin decizia Curții de Apel Comrat din 26 aprilie 2007, în baza art. 151 alin. (4), 287 alin. (2) lit. b), 84, 85 Cod penal, la 12 ani și 7 luni închisoare;

2) prin sentința Judecătoriei Bălți din 04 septembrie 2012 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, în baza art. 145 alin. (2) lit. j), l), 85 Cod penal, la 15 ani și 6 luni închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 22.06.2015 – 05.08.2015,
instanța de apel: 24.08.2015 – 16.02.2016,
instanța de recurs: 18.04.2016 – 15.06.2016.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Leova din 05 august 2015, Dimicenco Viorel a fost condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

În baza art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei stabilite conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 16 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 05 august 2015, deducându-se durata aflării în arest preventiv din 09 iunie 2015 până la 05 august 2015.

2. Instanța de fond a constatat că la 17 aprilie 2015, aproximativ orele 09.20, fiind condamnat și deținut în Penitenciarul nr. 3 Leova, urmărind scopul de păstrare ilegală a substanțelor narcotice fără a avea scop de înstrăinare, în urma percheziției corporale, asupra inculpatului Dimicenco V. s-au depistat, în ciorapii de pe picioare, 2 bucăți de hârtie, în care era împachetată substanță vegetală uscată, asemănătoare cu cânepa. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2965, din 23 aprilie 2015, aceste mase vegetale uscate și mărunțite, de culoare verde, reprezintă marihuană și se atribuie la categoria substanțelor narcotice, constituind în total 5,67 gr. (masă uscată).

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a indicat că nu-și amintește dacă a fost percheziționat la picioare și nu a văzut careva pachetele la cei prezenți. I s-a propus să semneze plicul în care a fost împachetată cânepa. A refuzat și nu a fost de acord să fie supus expertizei medico-legale în scopul depistării consumului de substanțe narcotice. Admite faptul că Stoiu V. putea să-i pună pachetele în ciorapi, însă nu cunoaște dacă acesta a participat la reținere și percheziție.

Necâtând că inculpatul nu a recunoscut vina, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorii Uncu V., Topală S., Babanuță I., Velea V. și Carabeț S. au declarat similar, că inculpatul avea un comportament suspect. Fiind somat de efectuarea percheziției corporale, acesta a alergat către veceul penitenciarului. A fost reținut în momentul când încerca să scoată ceva din ciorapi și, fiind percheziționat, asupra lui, în ciorapi, s-au depistat 2 pachetele cu substanță verde. A fost întocmit procesul-verbal de percheziție și de ridicare.

Potrivit procesului-verbal de constatare a infracțiunii, din 04 mai 2015, s-a constatat că la 17 aprilie 2015, în jurul orelor 09.20, în rezultatul percheziției corporale a deținutului Dimicenco V., în ambii ciorapi ai picioarelor au fost depistate 2 pachetele de hârtie, în care se afla o masă vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită, cu miros specific de marihuană.

Conform procesului-verbal de percheziție nr. 92, din 17 aprilie 2015, în jurul orelor 09.20, a fost efectuată percheziția corporală a inculpatului, în cadrul căreia, la ambele picioare, în ciorapi, au fost depistate: la piciorul stâng – un pachet din

hârtie, care conținea masă vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită cu miros asemănător cu marihuana, cu dimensiunile aproximativ de 4×6 cm., ambalaj de hârtie; la piciorul drept – un pachet de hârtie, care conținea masă vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită cu miros asemănător cu marihuana, cu dimensiunile aproximativ de 2×2 cm., ambalaj de hârtie. Inculpatul a refuzat să semneze procesul-verbal, însă nu a înaintat nici o obiecție.

Potrivit procesului-verbal din 17 aprilie 2015, s-a constatat că alături de blocul administrativ al Penitenciarului nr. 3 Leova, se află punctul de trecere și control, iar direct înainte se află platoul destinat desfășurării apelului numeric al deținuților, în partea stângă a căruia se află cazangeria penitenciarului, iar vis-a-vis este situat veceul.

Conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nr. 48, din 17 aprilie 2015, inculpatul a refuzat categoric colectarea urinei și a sângelui pentru testarea la droguri.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2965, din 23 aprilie 2015, masele vegetale uscate și mărunțite de culoare verde, depistate și ridicate la 17 aprilie 2015, orele 09.20, în cadrul percheziției corporale asupra inculpatului, deținut în Penitenciarul nr. 3 Leova, sectorul nr. 3, secția nr. 2, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice constituie în total 5,67 gr. (4,86 gr.+ 0,81 gr.).

Conform deciziei șefului Penitenciarului nr. 3 Leova, Gaju V., din 17 aprilie 2015, inculpatul a fost sancționat pentru încălcarea regimului de executare a pedepsei, cu izolare disciplinară, și instalat în celula izolatorului disciplinar pe un termen de 20 zile și nopți.

Potrivit actului de examinare medicală a leziunilor corporale din 17 aprilie 2015, la inculpat nu au fost depistate leziuni corporale.

Prin încheierea procurorului în Procuratura r-ului Leova, V. Babenco a fost oprită verificarea faptelor expuse privind aplicarea forței fizice și a mijloacelor speciale de către colaboratorii Penitenciarului nr. 3 Leova față de deținutul Dimicenco V., în acțiunile acestora nefiind întrunite semnele constitutive ale contravenției sau infracțiunii.

Astfel, declarațiile inculpatului reprezintă doar o formă de eschivare de la răspundere pentru infracțiunea comisă.

Afirmațiile lui că pachetele puteau fi puse de către Stoiu V., sunt nefondate, ultimul nefiind prezent la reținerea și percheziția deținutului.

Totodată, inculpatul nu a avut conflicte cu colaboratorii penitenciarului, care au participat la percheziție. Aceștia i-au propus să predea benevol lucrurile interzise, iar el a fugit în direcția veceului penitenciarului cu scopul de a arunca pachetele pe care le avea asupra sa, și a ascunde urmele infracțiunii.

Argumentele inculpatului precum că i-au fost aplicate lovituri în momentul reținerii sunt nemotivate, deoarece conform procesului-verbal privind aplicarea forței fizice din 17 aprilie 2015, se confirmă că la aceeași dată, ora 09.20, în privința inculpatului a fost aplicată forța fizică prin răsucirea mâinilor la spate și au

fost aplicate mijloacele speciale – cătușele, ținând cont că acesta nu s-a supus cerințelor legale și a opus rezistență, iar prin actul de examinare medicală din 17 aprilie 2015, leziuni corporale nu au fost depistate.

Instanța a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului prin probele administrate și a încadrat acțiunile lui în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, ca păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare, în penitenciar.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 34, 61, 75, 82 alin. (2) Cod penal, că inculpatul se caracterizează negativ, are antecedente penale și a comis o infracțiune mai puțin gravă, aflându-se în penitenciar, în timp ce își ispășea pedeapsa pentru o infracțiune excepțional de gravă, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante și atenuante, concluzionând că reeducarea și corectarea lui poate avea loc doar prin izolare de societate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Apelantul a invocat că nu este de acord cu pedeapsa stabilită, dosarul a fost fabricat de către procuror, pachetul cu cânepa fiindu-i pus în ciorap de către colaboratorii administrației Penitenciarului nr. 3 Leova.

Nu este de acord cu învinuirea înaintată, procurorul primind bani pentru a nu trage la răspundere persoanele care l-au suspus percheziției.

Totodată, în perioada în care s-a aflat în izolatorul penitenciarului, nu a fost efectuată expertiza medico-legală, el având leziuni corporale grave.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 16 februarie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a constatat că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată, împrejurările date fiind stabilite din totalitatea probelor acumulate, corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorilor Uncu V., Topală S., Babanuță I., Velea V. și Carabeț S. și prin probele anexate la dosar.

Potrivit raportului șefului SP nr. 1 Leova al IP Leova, P. Haideu, s-a constatat că la 17 aprilie 2015, în jurul orelor 09.20, în rezultatul percheziției corporale a deținutului Dimicenco V., în ambii ciorapi ai picioarelor au fost depistate 2 pachetele de hârtie, în care se afla o masă vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită cu miros specific de marihuană.

Conform procesului-verbal de percheziție nr. 92 din 17 aprilie 2015, se confirmă că la 17 aprilie 2015, în jurul orelor 09.20, a fost efectuată percheziția corporală a inculpatului, în cadrul căreia, la ambele picioare, în ciorapi au fost depistate: la piciorul stâng – un pachet din hârtie, care conținea masă vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită cu miros asemănător cu marihuana, cu dimensiunile aproximativ de 4×6 cm., ambalaj de hârtie; la piciorul drept – un

pachet de hârtie, care conținea masă vegetală de culoare verde, uscată, mărunțită cu miros asemănător cu marihuana, cu dimensiunile aproximativ de 2×2 cm., ambalaj de hârtie. Inculpatul a refuzat să semneze procesul-verbal, însă nu a înaintat nici o obiecție.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 17 aprilie 2015, a fost cercetat Penitenciarul nr. 3 Leova, fiind constatat că alături de blocul administrativ se află punctul de trecere și control, iar direct înaintea se află platoul destinat desfășurării apelului numeric al deținuților, în partea stângă a căruia se află cazangeria penitenciarului, iar vis-a-vis este situat veceul.

Prin procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 48 din 17 aprilie 2015 se confirmă că inculpatul a refuzat categoric colectarea urinei și sângelui pentru testarea la droguri.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2965 din 23 aprilie 2015, masele vegetale uscate și mărunțite de culoare verde, depistate și ridicate la 17 aprilie 2015, orele 09.20, în cadrul percheziției corporale asupra inculpatului, deținut în Penitenciarul nr. 3 Leova, sectorul nr. 3, secția nr. 2, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice constituie în total 5,67 gr. (4,86 gr.+ 0,81 gr.).

Potrivit procesului-verbal privind aplicarea forței fizice din 17 aprilie 2015, la aceeași dată, ora 09.20 în privința deținutului Dimicenco V. a fost aplicată forța fizică prin răsucirea mâinilor la spate și au fost aplicate mijloacele speciale – cătușele, începând cu ora 09.25 și au fost înlăturate la ora 09.40, după calmarea acestuia, ținând cont că inculpatul nu s-a supus cerințelor legale și a opus rezistență.

Conform deciziilor șefului Penitenciarului nr. 3 Leova, Gaju V. din 17 aprilie 2015, inculpatul a fost sancționat, pentru încălcarea regimului de executare a pedepsei, cu izolare disciplinară și instalat în celula izolatorului disciplinar pe un termen de 20 zile și nopți, condamnatul refuzând să semneze că a făcut cunoștință cu aceste decizii.

Prin declarația din 17 aprilie 2015, inculpatul a fost informat că, potrivit art. 248¹ alin. (1) Cod de executare, sancțiunea disciplinară poate fi contestată, în termen de 3 zile la judecătorul de instrucție, condamnatul refuzând să semneze declarația, însă nu a contestat decizia de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Potrivit actului de examinare medicală a leziunilor corporale din 17 aprilie 2015, la inculpat nu au fost depistate leziuni corporale.

Prin încheierea procurorului în Procuratura r-nului Leova, V. Babenco din 04 mai 2015 a fost oprită verificarea faptelor expuse privind aplicarea forței fizice și a mijloacelor speciale de către colaboratorii Penitenciarului nr. 3 Leova față de deținutul Dimicenco V., în acțiunile acestora nefiind întrunite semnele constitutive ale contravenției sau infracțiunii.

Astfel, probele administrate confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza art.

217 alin. (3) lit. e) Cod penal, ca păstrarea ilegală a substanțelor narcotice săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare, în penitenciar.

Probele administrate dovedesc cert că argumentele inculpatului prin care susține că dosarul a fost fabricat de către procuror sunt neîntemeiate.

Afirmațiile inculpatului, precum că lipsesc dovezi care să-i demonstreze vina, contravin probatoriului administrat, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat constituie o tactică de apărare, acesta având scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Nu sunt fondate nici argumentele inculpatului că în perioada în care s-a aflat în carceră, nu i-a fost efectuată expertiza medico-legală, acesta fiind examinat de către medic, nefiind depistate la ultimul careva leziuni corporale, fapt confirmat prin actul de examinare medicală din 17 aprilie 2015.

Alegațiile inculpatului că a fost deținut ilegal 20 zile în celula izolatorului disciplinar sunt la fel neîntemeiate, acesta fiind în drept, în conformitate cu prevederile art. 248¹ Cod de executare, să depună o plângere la judecătorul de instrucție.

Or, instanța de apel nu soluționează legalitatea deciziei șefului penitenciarului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, urmând să se expună asupra legalității sentinței.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, luând în considerare că inculpatul se caracterizează negativ, a comis o infracțiune mai puțin gravă, aflându-se în penitenciar, în timp ce executa pedeapsa pentru o altă infracțiune, nu este la prima abatere, având antecedente penale.

Totodată, infracțiunea fiind comisă în condițiile recidivei, pedeapsa aplicată poate fi numai cu închisoare.

Astfel, pedeapsa definitivă stabilită inculpatului este corectă, echitabilă, în limitele legii, ce va duce la restabilirea echității sociale și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului.

5. Avocatul Eugen Grosu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că lipsesc probe care să dovedească vinovăția inculpatului.

La stabilirea și individualizarea pedepsei, instanțele de fond și de apel, aplicând în privința inculpatului pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, a omis să indice clar care sunt acestea, acesta fiind privat de dreptul de a ocupa și alte locuri de muncă care nu au tangență cu infracțiunea imputată. Omiterea concretizării funcțiilor prohibite, constituie o violare a art. 6, 7 din CEDO.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este

expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Oleg Gorlenko, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurentul a indicat că, la stabilirea pedepsei instanțele de fond și de apel nu au ținut cont de mai multe circumstanțe, hotărârile pronunțate fiind vădit ilegale.

Totodată, instanțele de fond și de apel nu s-au expus asupra argumentelor apărării precum că Procuratura r-nului Leova sau administrația penitenciarului nu au verificat proveniența substanțelor narcotice în incinta locului de detenție, în acest sens nefiind prezentate probe confirmative.

Raportul de constatare tehnico-științifică urma a fi apreciat critic, fiind obligatorie efectuarea expertizei chimice în conformitate cu art. 142 Cod de procedură penală.

Instanțele de fond și de apel incorect au reținut la stabilirea vinovăției faptul că inculpatul nu este la prima abatere, având antecedente penale, deoarece pentru faptele comise el a fost deja supus răspunderii penale.

Pedeapsa stabilită este prea aspră, instanțele de fond și de apel neglijând prevederile art. 5 CEDO, care stipulează că orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția unor cazuri și potrivit căilor legale.

Nu au fost prezentate probe care să confirme faptul că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală - nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor,

prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat de avocatul Eugen Grosu este fondat în drept și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete invocate în apelul inculpatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența erorilor concrete de drept și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat de avocatul Oleg Gorlenco este fondat în drept pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală - instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Dar, și în acest recurs ordinar, ignorându-se normele de drept enunțate supra, nu este indicat care ar fi esența circumstanțelor și a erorilor concrete de drept că instanța ar fi pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile declarate nu întrunesc condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocaților cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare declarate, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. și 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Uncu V., Topală S., Babanuță I., Velea V. și Carabeț S., raportul șefului SP nr. 1 Leova al IP Leova, P. Haideu, procesul-verbal de percheziție nr. 92 din 17 aprilie 2015, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17 aprilie 2015, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2965 din 23 aprilie 2015, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 48 din 17 aprilie 2015, actul de examinare medicală a leziunilor corporale din 17 aprilie 2015, încheierea procurorului în Procuratura r-nului Leova, V. Babenco, din 04 mai 2015, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului (*pct. 3. și 4. din decizie*).

La stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 82 și 85 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. și 5.1. din prezenta decizie, recursurile sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele administrate și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și apel, privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei, care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Totodată, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele din recursurile ordinare că aplicând în privința inculpatului pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de fond a omis să indice clar care sunt acestea, inculpatul fiind privat de dreptul de a ocupa și alte locuri de muncă, că Procuratura r-nului Leova sau administrația penitenciarului nu au verificat proveniența substanțelor narcotice în incinta locului de detenție, în acest sens nefiind prezentate probe confirmative, cât și privind obligativitatea numirii unei expertize chimice, în conformitate cu art. 142 Cod de procedură penală, nu au fost invocate și în apel, deci nu au niciun suport juridic, fiind neîntemeiate, astfel (*pct. 3.- 5.1. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Eugen Grosu și Oleg Gorlenco, împotriva sentinței Judecătoriei Leova din 05 august 2015 și deciziei Curții de Apel Cahul din 16 februarie 2016, în privința inculpatului Dimicenco Viorel Mihail, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco